

IVSA Danmark

Rejserapport 2021-
2022

Indholdsfortegnelse

Forord.....	3
Feltarbejde: Sundhed hos slædehunde i det østlige Grønland	4
Hvordan behandler man et pindsvin? Uforglemmelige oplevelser i Malawi	7
14 dages praktikophold ved Donnas Dyreklinik i Nuuk.....	11
Spay and neuter ophold I Costa Rica	14
En måned med neonatale føl i Sverige.....	18
Zanzibar – hvabechar?	22
ZAASO, en oplevelse for livet!	25
Mara North Conservacy Dog Project.....	29

Forord

Her har du den samlede rejserapport anno 2021-2022, og vi i IVSA Danmarks bestyrelse håber, at du vil nyde at læse om alle de rejser og oplevelser vores medstuderende har fået med i bagagen! Vi er rigtig glade for, at I igen i år har sendt jeres fantastiske rejseberetninger ind til os, og det er en ære, at vi nu kan samle dem alle på ét sted, så også fremtidige rejsende kan bruge dem til både inspiration og motivation.

Årets rejserapporter er fra mange steder i hele verden, og handler om en bred vifte af veterinærmedicinske oplevelser og - discipliner. Jeg håber, at I alle kan bruge denne samlede rejserapport, når I selv skal planlægge jeres næste rejse - det har jeg nemlig selv haft gjort. Brug rapporterne, deres forfattere, og os i IVSA, hvis I har brug for hjælp.

I foråret havde jeg sammen med ni andre medstuderende muligheden for at deltage i en fem-dages gruppe-exchange til Utrecht i Holland. Her fik vi alle en masse nye hollandske venner samt et godt indblik i, hvordan den hollandske kultur ser ud. Vi fik i den grad også en masse faglig sparring med ligesindede studerende, hvilket også var superfedt. Denne tur var en kæmpe succes, og jeg ser frem til at IVSA kan planlægge flere gruppe-exchanges til jer i fremtiden – forhåbentlig også til lande længere væk end i Europa. Udover spændende gruppe-exchanges, skal IVSA også være vært for IVSA Congress 2023, hvor vi i den forbindelse vil fejre den danske dyrlægeuddannelses 250-års jubilæum. IVSA har været virkelig heldige at have en effektiv og arbejdsom kongresarbejdsgruppe, som har fået stablet et godt program på benene. For både gruppe-exchanges og kongresser er det alfa-omega, at I studerende er interesserede i at deltage, og når dette er tilfældet, er vi evigt taknemmelige.

Fundamentet under IVSA er bygget på, at det er helt fantastisk at rejse. Mere fantastisk er det, når man endda kan rejse under sine studier. Når man rejser ud i den STORE verden, så kan man lære en masse ting, som man måske ikke troede var muligt, hvis man ”bare” blev hjemme i lille Danmark. Kulturer, mennesker, og – ikke mindst – dyr er forskellige rundt om i verden, og det er derfor vigtigt, at man nogle gange tør at udfordre sig selv ved at rejse ud på nye eventyr, som man kan tage vigtig viden med hjem derfra. Måske endda man kan bruge denne viden på sin videre færd i livet – hvem ved? Rent socialt kan rejser ud i verden også være helt fænomenale, og hvis du tør at tage springet, så vil du helt sikkert også kunne få internationale forbindelser, som du kan trække på for eftertiden. What’s not to like?

Sørg for at bruge denne tid, som studerende, til at opsøge internationale muligheder, og vær ikke bange for at tage fri fra studiet for at fylde gode rejseoplevelser på din mindetank. Man fortryder nemlig kun de rejser, som man ikke kommer ud på!

Men, for nu, så rejs ned i denne samlede rejserapport. Jeg vil ønske dig god fornøjelse med læsningen!

Nicole Maria Zinglarsen O’Reilly
Formand, IVSA Danmark 2021-2022

Feltarbejde: Sundhed hos slædehunde i det østlige Grønland

Pernille Klein-Ipsen & Rosalina Rotovnik

Vi er to specialestuderende (Rosalina og Pernille), som lige nu skriver speciale om parasitter i slædehunde i Østgrønland. Specialet udarbejdes i forlængelse af forskningsprojektet QimmeqHealth (<https://qimmeq.ku.dk/>). Der har ikke før været et lignende projekt i Østgrønland. I forbindelse med vores speciale har Pernille været i Østgrønland fra d. 30/08 til d. 20/09/22 for at udføre det nødvendige feltarbejde.

Projektet er allerede støttet af afdeling for Parasitologi og Akvatisk Patobiologi på Københavns Universitet, som har til-delt projektet materialer til laboratorieprøver for 15.000 kr. Dansk Kennel Klub støtter nogle af rejseomkostningerne med 10.000 kr. Derudover har Arktisk Kommando under Forsvaret sørget for indsamling af fæces-, blod- og vævsprøver fra slædehunde i Daneborg på nordøstkysten.

Pernille har været i bygden Ittoqqortoormiit på sydøstgrønland og har udtaget prøver, der kan sammenlignes med prøverne fra Daneborg (også fæces-, blod- og vævsprøver). Samtidig har Rosalina opstartet analysearbejdet på prøverne fra Daneborg. Vi håber, at I vil yde økonomisk støtte til Pernilles rejseomkostninger i forbindelse med feltarbejdet.

Det unikke ved vores projekt

Vores projekt adskiller sig fra tidligere undersøgelser, som udelukkende har fokuseret på blod- og afføringsprøver, ved at vi også vil analysere vævsprøver og tarmindehold. Vævsprøverne (bestående af organer mv. fra aflivede slædehunde og fangst dyr brugt til fodring af hundene) undersøges for DNA fra sygdomsfremkaldende parasitter, så vi gennem genetiske variationer bl.a. kan afdække smittevejene mellem hunde og fangst dyr, men også kan sige noget om smitterisikoen til mennesker. Derudover samarbejder vi med en specialestuderende under et stort globalt projekt (Earth Hologenome Initiative, <https://www.earthhologenome.org/>) omkring beskrivelse af bakteriesammensætningen hos dyr. Dette er relevant i vores sammenhæng, da vi ved at parasitter kan påvirke dyrs tarmbakterier og dermed potentielt slædehundenes almene sundhed. Det vil give os helt ny viden om den sunde bakteriesammensætning i mave-tarm systemet, samt hvilke skadelige og diarré-fremmende bakterier slædehundene bærer i relation til hvilke parasitter, de er inficeret med. Dette er et specielt interessant perspektiv, bl.a. fordi en meget stor andel af slædehundene (op mod 100% af en ejers flok), har mild til svær diarré. Samlet set vil vores resultater derfor kunne guide behandlingen mod parasitter, men også kunne bidrage til en meget bredere kortlægning af slædehundenes sundhedsprofil. Dette vil, i en større sammenhæng, også kunne bidrage til en bedre forståelse af tarmsundheden hos hunde i al almindelighed. Vi håber således at I vil være med til at fremme sundheden hos de grønlandske slædehunde, som vi samlet set stadig ikke ved nok om.

Mange af de parasitter, der tidligere er fundet hos slædehundene, har sandsynligvis smitteveje via de fangststyr slædehundene fodres med. Derudover foretages parasitbehandling sjældent, og har aldrig været baseret på systematiske undersøgelser. Derfor er de afledte mål med vores projekt, at viden fra specialet med tiden kan bruges til at rådgive omkring fødevarer sikkerhed og fodring af de grønlandske slædehundene, samt målrettet parasitbehandling.

Kort om rejsen

Pernille (jeg) er lige kommet hjem fra Ittoqqortoormiit. Rejsen har været en kæmpe oplevelse og jeg ønsker, at alle kan høre om hvilke muligheder Grønland byder på, for dyrlægestuderende og færdiguddannede dyrlæger.

Jeg har været i kontakt med rigtig mange slædehundeejere hen over de sidste 3 uger. De har udtrykt en stor taknemlighed for al interesse i- og hjælp med deres hunde, som både har en væsentlig kulturel og økonomisk betydning for dem. Slædehunden er en del af den grønlandske kulturarv og har hjulpet befolkningen med at overleve i det barske arktiske miljø. Traditionelt er slædehunden blevet anvendt til transport og jagt. Nu har snescooteren i høj grad erstattet denne funktion og hundene har i stedet fået en stigende betydning i Grønlands voldsomt voksende turistindustri.

På min tur oplevede jeg en stor stolthed i at have slædehundene, men desværre en kæmpe mangel på faglighed. Ittoqqortoormiit er den 10'ende mest isolerede by i hele verden. De har kun haft én dyrlæge på besøg i hele byens eksistens. Derfor blev al hjælp taget imod med stor taknemmelighed. Dette vil sandsynligvis være tilfældet i hele Grønland, idet der kun få måneder om året er en dyrlæge i Nuuk og ellers er der ofte ingen dyrlæge i hele Grønland.

De hunde jeg undersøgte, var hverken behandlet mod parasitter, ofte ikke vaccinerede og havde i hvert fald ikke fået mikrochip. Jeg besøgte Ittoqqortoormiit udenfor slædesæsonen og hundene bliver derfor fodret mindre og er kædet fast i flere måneder, indtil havisen fryser til igen. Jeg mener derfor, at der er rigtig mange fagområder, hvor både studerende og dyrlæger vil kunne hjælpe de lokale og hundene, via rådgivning om hold af hunde, for at øge dyresundheden.

Mit indtryk er, at der er mange muligheder for at gøre en forskel for de grønlandske slædehundeejere, samtidig med at få en oplevelse for livet. Jeg vil anbefale en lignende tur, til alle der er interesserede, og jeg vil understrege at Grønland har potentiale til stor udvikling inden for veterinærfeltet. Vi glæder os til at få resultaterne fra prøveindsamlingerne, så Rosalina og jeg bedre kan rådgive og hjælpe slædehundeejerne i Ittoqqortoormiit.

Vi ser frem til at høre fra jer.

Med venlig hilsen,
Pernille Klein-Ipsen & Rosalina Rotovnik

Land	<i>Grønland</i>
Sprog	<i>Dansk</i>
Institution/Dyrlæge	<i>Parasitologi og Akvatisk Patobiologi på Københavns Universitet</i>
Kontaktperson	<i>Helena Meyer</i>
E-mail	<i>hem@sund.ku.dk</i>
Dato for opholdet	<i>30/08/22 – 20/09/22</i>
Arbejdsområder	<i>Ittoqqortoormiit, Grønland</i>
Indlogeringsmuligheder	<i>Guest House i Ittoqqortoormiit</i>

Budget	
Flybillet/transport	14.024,90 DKK
Kost	1526,28 DKK
Logi	14.795,80 DKK
Forsikring	330,00 DKK
Diverse (bådtur, værtgave)	1.843,34 DKK
Laboratorieudgifter (Interne- og eksterne undersøgelser)	35.000,00 DKK
I alt	77.520,32 DKK

Hvordan behandler man et pindsvin? Uforglemmelige oplevelser i Malawi

Katrine Juul Christensen

Jeg hedder Katrine og er fra årgang '17 – jeps, jeg bliver færdig lige om lidt! Og derfor var det også på tide at jeg kom ud og opleve nogle andre dyr end hunde, katte, heste og køer. Derfor tog jeg i sommers 3 uger til Malawi, nærmere bestemt til Lilongwe Wildlife Trust (LWT). LWT er et stort center som ligger midt i Lilongwe, Malawis hovedstad, og ved første øjekast virker det lidt spøjst at kunne arbejde med wildlife medicin midt i en by i rivende udvikling. Centeret huser rigtig mange primater af forskellige arter, bl.a. vervets, blue monkeys, olive

baboons og yellow baboons, som integreres ind i nye flokke og genudsættes i nationalparker når flokkens harmoni og størrelse er til det. Derudover er det midlertidigt hjem for alle typer af dyr der har behov for behandling før genudsættelse, der er en større mængde forældreløse dyr der ligeledes er beboere før de forhåbentligt kan genudsættes og sidst, men ikke mindst, så er det slutdestinationen for dyr reddet fra cirkus eller private hjem som ikke kan genudsættes. Der bor f.eks. 2 hyæner (hvorfor har ingen nogensinde fortalt mig at hyæner har det sødeste bjørneøre?!), Leo og Milo, som er brødre og blev reddet fra et privat hjem hvor de var blevet holdt som kæledyr indtil de voksede sig store og gav flere problemer. Da de er alt for menneskevante, kan de aldrig blive genudsat, men må nyde deres liv hos LWT.

Først vil jeg fortælle lidt om hvad LWT har at byde på for veterinærstuderende og derefter vil jeg fortælle mere om hvad jeg fik lov at opleve på min rejse.

Mit program var sammensat af 2 ugers veterinært externship og 1 uge med et mere specifikt veterinært kursus. Externshipet består af alt godt fra arbejdet med wildlife medicin. Dagen starter med morgenmedicinering kl. 8, hvorefter man går i klinikken og varetager dagens opgaver (mere om dette nedenfor) frem til frokost. Efter frokost hjælper man til med den daglige generelle pasning af dyrene på lige fod med de andre frivillige. Dette er f.eks. rengøring af bure, lave berigelse til de dyr der har behov for mere mental stimulation og aftenfodring. Dagen slutter omkring kl. 18 og aftenen er fri til hygge med de andre

frivillige. Dette afhænger dog af hvilke patienter der er indlagt – få dage efter jeg var taget hjem blev der indleveret en ugle-unge, ikke mere end et par uger gammel, og denne skulle passes og mades hver time. Her laves der så et rotationsskema, hvor veterinærerne har ansvaret, men hvor de andre frivillige også kan hjælpe hvis der er få veterinære til stede.

På deres veterinære wildlife medicin kursus bruger man hele dagen i klinikken og indgår således ikke i den daglige pasning af dyrene. Dette kursus er et tilkøbskursus og koster en smule, ikke me-

get, mere end extern-opholdet. Her bliver man via forelæsninger, hands-on arbejde og laboratorie arbejde undervist i parasitologi, hæmatologi, infektiøse og non-infektiøse sygdomme hos primater og fugle, akutmedicin, rehabilitering, farmakologi, medicinering, suturmønstre i wildlife medicin, at skyde med bedøvelsesgevær, samt diskutere konservation og etik.

Men nu lidt mere om hvad jeg oplevede. Jeg ankom sammen med 7 andre frivillige, hvoraf vi var to veterinærstuderende. Den første dag i klinikken blev vi præsenteret for et pindsvin – yes, et helt almindelig lille pindsvin som vi også har i Danmark. Den lille fyr, Flood, var blevet overfaldet af en bidsk hund om natten og indleveret til os tidlig morgen. Han var noget medtaget og havde store åbne sår mange steder på hans lille krop. Allerede her, på kun den første dag, blev vores etiske overvejelser virkelig sat på prøve. For hvad skulle vi nu gøre med denne lille forskræmte og halvt ihjel bidte fyr? I wildlife medicin behandler man indtil det ikke længere giver fysisk mening for dyret – og denne grænse ligger et godt stykke væk fra min etiske grænse. Så vi bedøvede Flood og påbegyndte lavage og debridement, for efterfølgende at give ham så meget antibiotika at selv gul- og rød-kort ordningen i DK ville give fortabt... Meget medicin er svært at få fat på i Malawi, men antibiotika er nemt – og derfor bruges det også til alt.

Herefter fulgte der mange dage med op og nedture for Flood, men den lille fyr blev ved med at spise og fik det gradvist bedre. Han blev desværre først genudsat efter jeg forlod Malawi, men nåede at være indlagt i 4,5 uge – og vi blev sat på plads af et lille pindsvin der virkelig har sat sine spor i mine tanker, når jeg står med en patient og skal overveje og rådgive ejerne til valg af behandling.

Men jeg lavede også meget andet! En stor del af vores tid i klinikken og på wildlife kurset brugte vi på at sundhedsundersøge en flok vervets på godt 20 stk. der efter planen skal genudsættes her til november. En sundhedsundersøgelse foregår på sederet primat og alle får et ansvarsområde – anæstesi + løbende monitorering, journalisering, klinisk undersøgelse og injektions-ansvarlig. Derudover skulle alle hunnerne have indsat P-stavs implantater i overarmen og der skulle tages blodprøver fra dem alle. Alle roterede mellem hvert ansvarsområde for hver abe vi havde på bordet. Afhængig af hvor langt man

var på studiet og hvor meget kirurgi man havde haft, så fik vi også lov at udføre implantatindsættel-

sen. Er du på bacheloren eller har du aldrig stået med en anæstesi før? Tag afsted alligevel – dyrlægerne, Ana og Laston, er super gode til at hjælpe og holder sig tæt til dem der føler de har brug for det. Og du får aldrig ansvar for noget du ikke føler dig tryk ved eller som du ikke har lyst til.

Udover sundhedsundersøgelser håndterede vi også de akut tilskadedekomne. Det sker ofte at hannerne i primatflokkene kommer op og slås og får givet hinanden nogle grimme sår. Jeg endte med at få lov både at amputere et bagben på en lille yellow baboon unge der var kommet i klemme mellem to rivaliserende hanner, samt amputere digiti 2 og 3 på en vervet som flokken havde udstødt.

Så ønsker du en rejse med en masse hands-on, fede oplevelser, gode venner, hyggelige aftener, god mad (Luca laver fantastisk mad og forvent du skal bruge en buksestørrelse større når du tager derfra 😊) og en masse læring som kan implementeres direkte ind i din videre færd som studerende og senere dyrlæge – så tøv ikke med at tage afsted! Det er det hele værd uanset om du lige er startet på studiet eller snart er færdiguddannet. Og tænk du ”jamen jeg vil også se andet end aber”, så kan jeg anbefale af kombinere det med en uge i den tilknyttede nationalpark, Liwonde, sammen med deres research team eller ved at tage en weekendtur til Zambia på safari 😊

Land	Malawi
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Lilongwe Wildlife Trust
Kontaktperson	Mercy Thindwa
E-mail	trust@lilongwewildlife.org (hovedmail) eller placements@lilongwewildlife.org (direkte mail til booking)
Dato for opholdet	3 uger 27/7-22 til 16/8-22
Arbejdsområder	Alt forefalden veterinært arbejde (sundhedsundersøgelser, journalisering, blodprøver, fjernelse og indsættelse af præventions implantater, medicinbehandling + indgivelse, sår revidering, kirurgiske procedurer, obduktioner og forensisk veterinær patologi (inkl. journalisering til brug ved domfældelse efterfølgende)
Indlogeringsmuligheder	2-4 personers fælles soverum på centeret

Budget	
Flybillet/transport	7929 (kun flybilletter, transfer fra/til lufthavn inkl. i prisen for opholdet hvis ankomst- og afrejsedag er på en tirsdag)
Ophold	15700 (ekskl. selvbetalt frokost og aftensmad om søndagen)
Kost	1500 (selvbetalt frokost og aftensmad om søndagen – kan gøres meget billigt hvis man selv laver mad)
Forsikring	200 (rejseforsikring)
Medicin inkl. vacciner	5366 (tuberkulose screening, malariapiller, Hep A+B x3, Rabies x2 (krav), Gul feber (krav) og Tyfus)
Visum	360 (50 \$)
I alt	31055

14 dages praktikophold ved Donnas Dyreklinik i Nuuk

En rejsebeskrivelse udarbejdet af Mathilde Markvardsen, stud.med.vet, årgang 17

I forbindelse med den obligatoriske eksterne praktik, der ligger som en del af AKP-mindre husdyr, valgte jeg at tage denne i Grønland. Det eneste krav, der er til praktiken, er at den skal tages i en almindelig smådyrspraksis med fokus på familiedyr, gerne i en størrelse hvor mellem 2-5 dyrlæger arbejder. Disse krav lever Donnas Dyreklinik i Nuuk op til, og jeg skrev derfor til dem, om de kunne bruge en praktikant i 14 dage, og det kunne de heldigvis godt!

Jeg lånte pengene til turen af min far, og købte flybilletter således, at jeg i alt kunne være i smukke Grønland i 20 dage i alt. Logi fandt jeg via en Facebook-gruppe, hvor privatpersoner udlejer værelser i Nuuk. Jeg var så heldig at finde en sød værtinde, der lod mig leje et værelse i hendes lejlighed på 11. sal med udsigt over Nuukfjorden. Hvad endnu bedre var, at lejligheden lå lige i baghaven til Donnas Dyreklinik, og jeg derfor kunne klatre over et lille fjeld og direkte ned i klinikken hver dag.

Da jeg landede i Kangerlussuaq, som er den internationale lufthavn i Grønland (lidt endnu), havde jeg der et døgn, som jeg brugte på at tage ud og vandre på indlandsisen med en lille guidet gruppe. Det var en virkelig god oplevelse, som jeg kun kan anbefale! På vejen derud ser man masser af rensdyr (med garanti) og sikkert også en moskusokse eller to. Vi stoppede også spiste madpakker i snevejr med udsigten over en kælvende gletsjer.

Dagen efter fløj jeg til Nuuk, hvor jeg havde lørdag og søndag til at falde til, før min praktik startede mandag. Folk i Nuuk er generelt meget søde, imødekommende og nysgerrige på, hvem man er, så det er nemt at få nye bekendtskaber!

På klinikken så vi ingen slædehunde (de må ikke komme syd for polarcirklen), men til gengæld hunde, katte, kaniner og hamstrer, præcis som vi kender hjemme. Dog er den mest udbredte hundrace deroppe en såkaldt Nuuk-hund, som mere eller mindre er en ny race, der har avlet sig selv frem via løsgående hunde før i tiden.

Vi havde hver dag både planlagte operationer, akutte patienter og almindelige konsultationer. Donnas Dyreklinik råder over to dyrlæger og en alt-mulig-mand som i rammerne af ét operationsrum, et lille laboratorie og ét konsultationsrum hjælper dyrene i Nuuk på bedste vis. Dyrlægerne deroppe har til dels begrænsede muligheder for avanceret udredning og må derfor tit påtage sig opgaver, som vi herhjemme ville kunne have sendt videre til specialister. Der var hver dag også sat tid af til at besvare mails og sende ormekure og lignende ud til yderområderne i Grønland. Det var ikke helt ualmindeligt med videokonsultationer og mailkorrespondancer som udgangspunkt for kliniske udredninger.

Jeg fik rigtig meget hands-on deroppe! Jeg fik både lov at hjælpe til ved konsultationer, udtage prøver og køre dem i laboratoriet, assistere ved operationer og tage en del patientansvar. Alt i alt en meget lærerig oplevelse blandt rigtig søde mennesker!

Når jeg ikke var i klinikken, fik jeg tiden til at gå med at vandre i fjeldet, spejde efter hvaler og drikke (dyre) øl på de lokale barer. Jeg fik også lusket mig til at tage med klinikpersonalet ud at sejle og fiske én dag og med min lokale værtinde en anden.

Grønland har så meget skønt at byde på! Frisk luft, fantastisk fjord, masser af fisk og søde mennesker. Jeg kan kun anbefale at man bruger lidt ekstra penge på at komme afsted, enten til Grønland eller et andet sted i udlandet for at tage sin praktik.

Min sidste salgstale for et praktikophold i Nuuk skal dog lyde, at de taler dansk, og derfor har nemt ved at lære fra sig. Samtidig er det i klinikken en stor hjælp med vores ekstra hænder i en travl og til tider udfordrende hverdag og derfor er de også villige til at dele lidt ansvar ud, som man lærer rigtig meget af!

Tak fordi I læste med 😊

Land	Grønland
Sprog	Dansk/Grønlandsk
Institution/Dyrlæge	Donnas Dyreklinik
Kontaktperson	Josefine Stampe Spile
E-mail	Donnasdyreklinik@gmail.com
Dato for opholdet	16/05 2022 – 27/05 2022
Arbejdsområder	Praktik i almenpraksis <ul style="list-style-type: none"> • Modtagelseskonsultationer • Operationer • Laboratorie Postoperativ pleje
Indlogeringsmuligheder	Privat indlogering udenom klinikken

Budget	
Flybillet/transport	7.414
Kost	2000
Logi	3.395
Forsikring	200
Medicin inkl. vacciner	-
Diverse	995
I alt	14.004

Spay and neuter ophold I Costa Rica

Laura Christine Buchwald Olsen

Efter 3 år på bacheloren og 1,5 år på kandidaten besluttede jeg mig for, at det endelig var tid til at holde lidt pause fra studiet og tage ud og opleve noget. Jeg ville rigtig gerne til Costa Rica og jeg ville gerne arbejde med hunde og katte, så efter meget tid på google, fandt jeg et sted der så godt ud, og så var det jo bare at komme afsted.

Jeg ankom til AHPPA- om morgen, hvor jeg fik en rundvisning på shelteret og blev introduceret til alle dem der skulle være mine kollegaer de næste 4 uger. På stedet arbejder der 4 dyrlæger, 2 receptionister, en direktør, en økonomiansvarlig, to hjælpere, som arbejder lidt som veterinærsygeplejersker, og en person der passer shelterets dyr.

Jeg fik også vist min bolig, som var et rigtig fint lille hus på selve shelteret, med bad, køkken og soveværelse, samt vaskerum.

AHPPA består af et shelter for hunde og katte, og en dyreklinik. Selve dyreklinikken er en meget billig klinik, da de gerne vil give folk uden det største økonomiske råderum en mulighed, for at få behandlet, kastreret eller steriliseret deres dyr. Pga. dette er forholdene også meget anderledes fra det vi kender i Danmark. Klinikken har dog både røntgen, ultralyd og operationsrum, men uden overvågning på anæstesen, grundet dette ville dyrlægerne ikke rigtig operere på brachycephale hunde.

Klinikken er åben fra 9-16 mandag til fredag og lørdag fra 9-15. Jeg arbejdede i alle disse timer, så jeg fik meget ud af de 4 uger jeg var på stedet.

Hver morgen startede jeg med at gøre rent i shelterets 3 katterum, og give dem rent vand samt mad og socialisere med kattene. Jeg hjalp også til med at gøre rent hos de indlagte dyr på klinikken. Selvom at det bare var rengøring, var det fedt at kunne hjælpe med den slags ting også, da det jo er

den slags ting som virkelig hjælper dem der arbejder på stedet. Det hjælper også til at dyrene har gode og rene forhold. Den første uge startede jeg med at hjælpe til med at vaccinere, fjerne sting, og hvad konsultationsdyrlægen ellers havde brug for hjælp til. Når der ikke var mere jeg kunne hjælpe konsultationsdyrlægen med, eller når der var spændende kirurgiske indgreb, var jeg inde og se eller assistere til operationer. De er vant til at lave det hele selv, så det var ikke så ofte de havde brug for hjælp under operationerne, men jeg fik ofte lov til at suturere, når de var færdige med selve operationen.

Der kommer i gennemsnit ca. 25 dyr om dagen for at blive kastreret eller steriliseret, så jeg fik set rigtig mange af disse.

Efter den første uge, hvor de på stedet lige skulle lære mig at kende, fik jeg lov til at hjælpe til med at kastre og sterilisere katte. Det var virkelig fedt, endelig at få det i hænderne selv igen. Inden i uge 2 fik jeg også lov til at kastre hunde og tage lidt konsultationer selv, og nogle gange spurgte dyrlægerne mig også til råds. Hvilket jeg synes var meget positivt, fordi de godt ved at de også sagtens kan lære en masse nye ting af os som kommer udefra. Da jeg havde været der i længere tid, fik jeg lov til at sterilisere hunde. Det var for mit vedkommende lidt grænseoverskridende at skulle gøre det uden lidocain splash osv., men de gør 100% det bedste de kan, med de resurser de har. Det var meget lærerigt at se så mange operationer og selv operere så meget, fordi man ser at selvom de er i løbetid og de ikke har de bedste operationsforhold osv. Så går det godt alligevel.

Vi havde nogle vilde cases ind i mellem. Fordi folk ikke har så mange penge, skal der desværre ofte en del til, før de tager deres dyr til dyrlægen. Dette var ret hårdt at se. De har ikke no-kill policy i Costa Rica, men jeg følte personligt at de nogle gange gjorde lidt for meget. Når folk ikke har så mange penge, så er det bare sværere at sikre at dyrene ikke lider unødigt, fordi ejerne som nævnt ikke tager dem til dyrlægen så hurtigt som de burde.

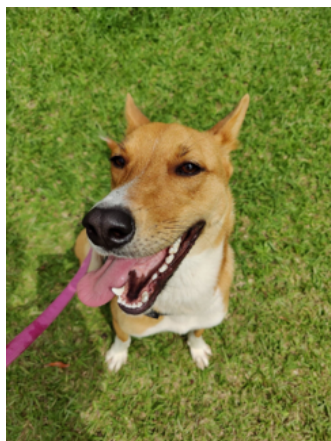
Alle på shelteret var rigtig søde og hjælpsomme og jeg fik et rigtig godt forhold til flere af dem. De havde blandt andet flere gange ting med på klinikken som jeg skulle smage, som hjemmedyrkede

avokadoer, andre frugter og bagværk. De inviterede mig ud at spise og drikke drinks flere gange. Jeg er dog ret sikker på, at det var en kæmpe fordel for mig, at jeg kan tale flydende spansk og derfor kunne kommunikere med dem på deres eget sprog, da jeg godt kunne mærke, at flere af dem ikke var så komfortable med at tale engelsk.

Jeg håber at have mulighed for at komme tilbage til Costa Rica og besøge dem igen,

samt hjælpe på klinikken igen, da jeg virkelig følte at jeg var med til at øge dyrevelfærden og gøre en forskel for de dyr som jeg hjalp. Jeg lærte utrolig meget, både fagligt og menneskeligt. Kæmpe anbefaling herfra, til at komme ud og se noget andet end det vi normalt ser i Danmark. Man er mere end velkommen til at kontakte mig, hvis man kunne tænke sig at tage til AHPPA.

Land	Costa Rica
Sprog	Spansk
Institution/Dyrlæge	AHPPA - Asociación Humanitaria Para la Protección Animal
Kontaktperson	Lilian Schnog
E-mail	SpayCostaRica@Yahoo.com
Dato for opholdet	4 uger fra 06/05/2022 til 03/06/2022
Arbejdsområder	<ul style="list-style-type: none"> • Kastrationer og sterilisationer • Konsultationer • Vaccination og seponering af suturer Rengøring af shelter kattenes rum og generel hjælp med shelter dyrene
Indlogeringsmuligheder	<ul style="list-style-type: none"> • Indlogering i lejlighed på shelteret

Budget	
Flybillet (én vej)	3.570
Kost	3.277
Logi/donation	5.785 (200 dollars om ugen)
Forsikring	1.326 (Ekstra dækning pga. Corona pandemi)
Medicin inkl. Vacciner	•
Diverse	200
I alt	14.158

En måned med neonatale føl i Sverige

Josefine Natalie Synnestvedt

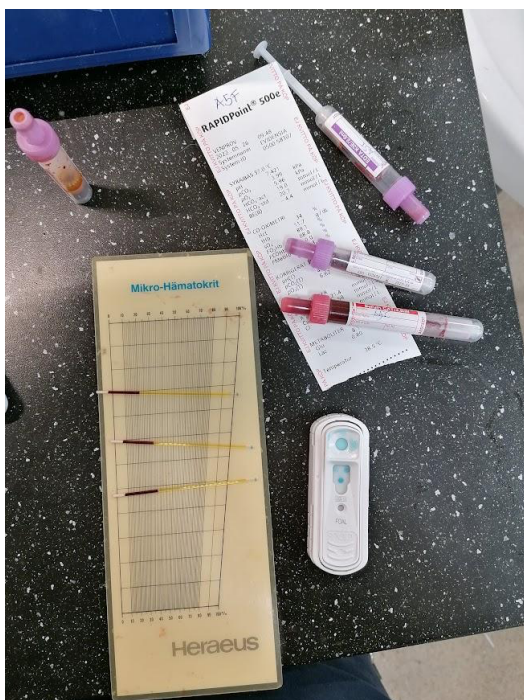
Efter et langt år med rotationskurser, besluttede jeg mig for at lave en alternativ differentiering, fordelt ud over ét helt år. Dette resulterede i en del "fritid", som jeg ønskede at fylde med praktikoplevelser. Jeg blev inspireret af gamle IVSA rejserapporter, og besluttede mig for at tage til Sverige. En medstuderende anbefalede Helsingborg specialisthospital for hest, og da det ligger relativt tæt på København, tænkte jeg det var en god mulighed. Jeg skrev til personalechef Jenny, og fik organiseret et månedlangt ophold ved deres hestehospital i maj 2022. Evidensia Specialisthästsjukhuset Helsingborg er et af nordens største hestehospitaler, og Sveriges ældste hestehospital. Med 15-20 fastansatte veterinærer, samt rigtig mange dyresygeplejere, er der mange patienter igennem hospitalet i løbet af et år.

Hospitalet er af lignende størrelse til Københavns Universitetshospital, men har oveni en større isolationsenhed, samt en rigtig stor følafdeling tilpasset både neonatale føl, samt føl over 10 dage. Det var i følafdelingen jeg tilbragte meget af min tid, da maj måned var højsæson for føl-lidelser, dystokier, endometritis og andre reproduktionsrelaterede lidelser.

Fremmøde var kl. 07 om morgenen, og jeg fik en introduktion af Jenny den første dag. Jeg fik udleveret en nøgle, så jeg kunne komme til akuttilfælde udenfor ordinære åbningstider, samt et skab i garderoben. De har arbejdstøj til alle praktikanter. Om morgenen lavede jeg behandlinger af indlagte føl og hopper. Som studerende på femte år, fik jeg tilladelse til at lave alt af sygeplejerarbejde uden supervision, inkluderet blodprøvetagning, plasmatransfusioner, venekatetre, og gængse IV/IM/PO-behandlinger. Jeg fik meget hurtig en masse øvelse i at ramme små vener i føl, og træning i hvordan et føl holdes så stille som muligt til behandling og undersøgelse.

Dog var der mere læring end kun de praktiske færdigheder. Efter ca. 1 uge på hospitalet, begyndte jeg at følge dyrlægerne i morgen "rounds", hvor alle patienter blev gennemgået, diskuteret og dagens plan blev lagt. I løbet af formiddagen blev de fleste større behandlinger lavet, samtidig som de akutte patienter blev tilset. Hospitalet har en relativt travl kirurgiafdeling, med 2 operationsstuer. Det betød at der var 2-4 operationer i gennemsnit per døgn. Jeg skriver døgn, og ikke dag, da der var mange akutpatienter til operation om aftenen/natten. For eksempel kirurgiske kolikpatienter, septiske led, store sår, føl med blæreruptur, samt et par kejsersnit i tiden jeg var der.

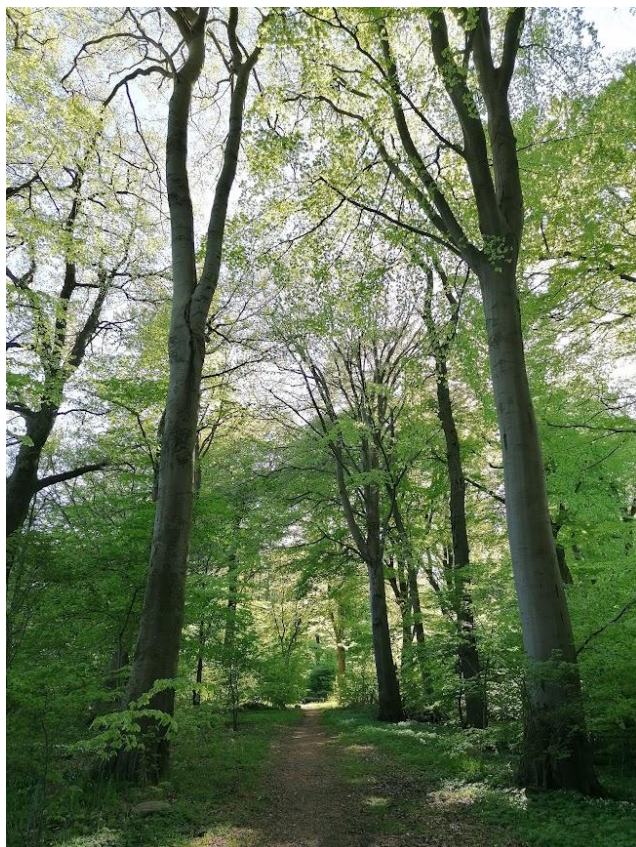

Min hovedinteresse er dog ikke kirurgi, men intern medicin. Grunden til at jeg tilbragte så meget tid ved følafdelingen, var for at følge veterinær Anna Bohlin, der er diplomat i intern medicin, og ansvarlig for alle føl i forårsperioden. Hun er en smadderdygtig underviser, og en endnu bedre kliniker. I løbet af min tid på hospitalet, fik vi føl ind med lidelser som diarré, lungebetændelse, mækoniumforstoppelse, blærudder, septisk arthritis og rigtig mange føl med navlebetændelse. I tillæg havde vi nogle ældre føl med benstillingsanomalier, entropion, frakturer og rhodococcus-pneumoni.

En normal dag på hospitalet for mig, startede omkring kl. 7, hvor jeg mødte til omklædning. Derefter var der behandlinger og prøvetagning fra følafdelingen, indtil kl. 08. "Rounds" forløb fra ca. 08-09, hvor alle hospitalets patienter blev systematisk gennemgået og præsenteret. Derefter var der en 15-20 min pause til at spise morgenmad sammen med de andre dyrepassere og sygeplejere. Typisk

mødte jeg op i føl-afdelingen efter morgenmad, og fik en detaljeret gennemgang af planen for følpatienterne af dyrlæge Anna, hvorpå vi så gik i gang med diagnostik og udredning af indlagte patienter, samt mere avancerede behandlinger – og isolationspatienterne. I gennemsnit var der altid 2-4 føl i isolationsafdelingen. Hele formiddagen gik typisk til ultralyd af diverse patienter, plasmatransfusioner, prøvetagning fra led mm. Efter frokost var det tit tid til at dyrlægerne kunne skrive journaler og snakke med ejere. Jeg lavede eftermiddagsbehandlinger, og gik ellers rundt og fulgte med hvis der var noget interessant eller der kom akutte patienter ind. En studerende med interesse for ki-

rurgi, kunne nok nemt fylde en måned ved at stå nede i operationsstuen.

Jeg gik hjem omkring kl. 16 eller 17 om eftermiddagen. Tidligere hvis der intet var noget, og senere hvis der kom en spændende akut-case ind. Ofte syntes jeg der var mere interessant at være der om aftenen, da der var mindre travlt, og dyrlægen havde mere tid til at lade mig deltage aktivt i udredningen af patienterne. De satte stor pris på hjælp udenfor ordinær åbningstid.

Generelt kan jeg anbefale Helsingborg som praktiksted. Der er mange patienter at se, og det er et nemt område at bo i, samt at transportere sig til og fra. Med kun 1,5-2 timer til Frederiksberg fra klinikken, kunne jeg tage hjem i weekender eller om aftenen, hvis jeg havde lyst til det. Der er 3 supermarkeder indenfor gangafstand, samt en bus/tog der går ned til centrum flere gange i timen. Den første uge var det svenske sprog lidt udfordrende, men det lærer man hurtigt.

Land	Sverige
Sprog	Svensk
Institution/Dyrlæge	Evidensia Specialisthästsjukhuset Helsingborg
Kontaktperson	Jenny Eriksson
E-mail	reception.hbghast@evidensia.se
Dato for opholdet	02.05.2022 – 28.05.2022
Arbejdsområder	Specialisthestehospital for henvisningspatienter (hest) Stor afdeling for føl, med internmedicin specialist
Indlogeringsmuligheder	Der er et værelse på hospitalet, men dette var optaget i perioden jeg var der. Der ligger et AirBnb kun 5 minutters gange fra klinikken, til en OK pris.

Budget	
Flybillet/transport	504kr
Kost	1589kr
Logi	5140kr
Forsikring	605kr
Medicin inkl. vacciner	0kr
Diverse	0kr
I alt	7838kr

Zanzibar – hvabehar?

Julie Moth Frederiksen

Rejsen startede fra Jylland tidlig morgen d. 11/8-2022. Her startede dagen ud med at komme 2 minutter for sent til toget, også var vi ligesom i gang.

Ankomsten til Københavns lufthavn foregik dog roligt, og da de sidste par dage inden afrejse blev brugt på overarbejde, var der selvfølgelig ikke indkøbt alt nødvendigt til rejsen.

Derfor indfandt jeg mig på det første og bedste apotek i lufthavnene – altså det eneste der er udenfor check in. Først blev der kigget underligt, da jeg spurgte efter skalpeller men stemningen lettede da jeg – efter at have fået nej til første spørgsmål – spurgte efter medicin til diarre og forstoppelse *det* kunne de nemlig godt hjælpe med.

Efter diverse håndkøbsmedicin var erhvervet, vendte snuden mod aflevering af bagagen.

I flyet, var der ikke mange med, og det betød altså at der ikke bare var 1, men hele 3 sæder næsten til hver. Det var derfor også en flyvetur til først Dubai og dernæst Zanzibar på noget der mindede om Buisness class – ikke med sæder der kunne lægges ned – men med mulighed for at ligge helt ned, ved at sprede sig over 3-4 pladser.

På Zanzibar blev man slået i hovedet af varmen og luftfugtigheden. Beslutningen om et simkort og data blev hurtigt taget, da en SMS poppede op og beskeden lød på at hver MB kostede 86 kr. Det ville være dyre hurtige likes, såfremt man ønskede at checke in på Facebook at man nu var ankommet på et andet kontinent.

På zanzibar arbejder man i Shellings her er 1 shilling svarende til 0,0032 danske kr. Hvilket også betød at første hævning var på ikke mindre end 500.000 Shellings. Der blev betalt 60.000 shellings for simkort og data og derefter var det tid til at finde Charles – kontaktpersonen for Zaaso veterinary clinic.

Charles stod pænt og ventede med et skilt fra Zaaso og man måtte så selv regne ud – fra dyrene på skiltet – at han formentligt havde noget at gøre med det sted hvor jeg skulle hen.

På stedet blev man indlogeret i en Bungalow – og det havde været rart at vide hjemmefra at en luksus som varmt vand, sæbe og en normal størrelse edderkopper ikke var at forvente. Heldigvis var der indkøbt insektspray og sæbe på vejen hertil ved et lokalt supermarked.

I Bungalowen var der tilknyttet 5 hunde, som skulle fungere som ”vagthunde”, og jeg skriver det i citationstegn for der var vist ikke meget vagt over de hunde. *Men* søde, det var de og man er vel ikke dyrlægestuderende uden grund.

Tiden på klinikken fløj afsted, og efter knap 72 timer stod man med første bedøvede kat og var klar til at skulle sterilisere på egen hånd. Alle dyrlæger dernede var søde, og de ville virkelig gerne lære fra sig og derfor blev man hurtig god til at lære hvor-

dan de arbejdede dernede og man kunne reflektere over de fremgangsmetoder de havde og på samme tid suge til sig med information. Der kom hurtigt et flow og hver tirsdag og torsdag stod den på operationer på klinikken. De resterende dage, fungerede ved at tage med klinikbilen ud og køre – her var der enkelte faste steder hvor der blev sat en mobil klinik op og her kunne de lokale og folk generelt komme med deres dyr som så fik en sundhedsundersøgelse, en ormekur og også en vaccination – her var det vigtigt at huske på, at der er meget rabies på Zanzibar og generelt i Afrika, hvorfor dette indgår i deres standard årlige vaccination.

Hver lørdag var der åben klinik – det betød at der var gratis konsultationer og behandling for de lokale, som ikke havde penge til at gå til dyrlægen – hvilket var superbilligt i forvejen.

Om lørdagen kunne der opleves patienter som f.eks. et æsel der var faldet og halt til en ko der skulle have en ormekur og til sidst lokale jægere der ønskede at få vaccineret og tjekket deres arbejdshunde.

Generelt var der også akut arbejde – det var almindeligt at der om eftermiddagen kom lokale ind på klinikken og indleverede tilskadekomne gadekatter eller syge hunde som de enten havde fundet på f.eks. stranden eller ude i skolen. Det betød at man fik set traumatiske sår og bylder som måske ikke ville have været i så slem stand – såfremt det havde været hjemme i Danmark. Det var både spændende, lærerigt og også medvirkende til en lille mavepine da man på Zanzibar har en *no-kill* police og derfor blev alt forsøgt reddet selvom man flere gange kunne se på et indlagt dyr og tænke for sig selv. *Havde det været i Danmark, havde vi nok nærmere snakket aflivning kontra behandling.*

Udover det veterinære arbejde, er det også vigtigt at huske at nyde at man er i udlandet og et af de lokale mottoer ”*Hakuna Matata*” efterfulgt af ”*Pole Pole*” som – vi alle ved – betyder at man skal tage det helt roligt trådte godt i kraft her. Derfor var det også vigtigt at tage en tur ud af de trygge rammer og der blev derfor besøgt lidt forskellige byer på Zanzibar. Men man er vel ikke helt forelsket i dyr uden grund og derfor var en af de større oplevelser at hjælpe et lokalt rescue center – *imod betaling selvfølgelig* – med at fodre oddere.

Land	Zanzibar, Tanzania.
Sprog	Swahili/Engelsk
Institution/Dyrlæge	Zaazo
Kontaktperson	Charles Temba
E-mail	Charlesi.selisi@gmail.com
Dato for opholdet	12/8-2022 □ 27/8-2022
Arbejdsområder	Medhjælper og frivillig til den ansvarshavende dyrlæge. Herunder assistent ved operationer, selvstændig sterilisation og kastrationer af katte/hunde. Samt hjælp med at indhente indfangede gadehunde/katte.
Indlogeringsmuligheder	Indlogeret på en separat bungalow på Zaazo's adresse.

Budget	
Flybillet/transport	7441 kr
Kost	2600 kr
Logi	0 kr
Forsikring	628 kr
Medicin inkl. vacciner	2800 kr
Diverse	1500 kr
Donation	5292 kr
Visum	350 kr
I alt	20.611 kr

ZAASO, en oplevelse for livet!

*Fælles rejsebeskrivelse fra Peter Liingaard Hansens og Sofie Winckler Lysholts rejse til Zanzibar, Tanzania, for at arbejde frivilligt på klinikken ZAASO (Zanzibar Animal Affiliation Society).
ZAASO, en oplevelse for livet!*

Hej med jer!

Vi er et par som begge læser veterinærmedicin. Vi er begge smådyrsinteresserede og holder af at rejse så og var samtidigt så heldige at vi begge havde kunnet få fri fra studie i hele blok 4 2022, hvorefter vi hurtigt blev enige om at det måtte udnyttes til at tage afsted på eventyr - og gerne med lidt veterinærfagligt indhold undervejs.

Efter mange overvejelser og utallige mails til alverdens rescue centers og dyreklinikker rundt om i verden, faldt beslutningen langt om længe på at tage til Zanzibar, for at arbejde frivilligt på ZAASO dyreklinik. Det skyldtes blandt andet at coronasituationen på daværende

tidspunkt besværliggjorde indrejse og ophold i mange andre dele af verden, hvor der derimod nærmest ingen restriktioner var i Tanzania. Samtidig havde vi allerede hørt mange gode ting om ZAASO fra talrige andre studerende, så til sidst var valget ikke så svært, og vi har skam heller ikke fortrudt det siden - tvært imod!

Opholdet på ZAASO udgjorde de første 14 dage af en i alt syv ugers rejse i Tanzania.

Vi ankommer til Zaaso om mandagen, hvor den daglige leder ved navn Charles viste os rundt på klinikken og viste os, hvor vi skulle bo. Charles var meget imødekommende og sjov og vi følte os hurtigt meget velkomne og afslappede. Vi boede alene i et relativt nybygget hus med eget køkken, stue og soveværelse, hvilket var langt mere luksuriøst, end vi havde turdet håbe på som frivillige. Den første dag gik mere eller mindre med at finde sig til rette, købe ind til ugen og få hilst på alle dem der til daglig arbejdede på klinikken, samt med at få overdraget de sponsorater vi havde fået med fra Kruuse. Det var også her vi havde det første af mange gode minder sammen med Dr. Abdi, som er den daglige dyrlæge på stedet. Ligesom Charles var han helt nede på jorden og nem at holde af, og man følte at man kunne sige og spørge om alt. Som bonus var vi også så heldige at få selskab af to kandidatstuderende (Pabolo og Yalanda) fra Tanzania, der var på stedet i ca fire måneder, som en del af deres uddannelse. De var helt ufatteligt hjælpsomme og det var en kæmpe gave at kunne hænge ud med dem både i forbindelse med arbejdet og ikke mindst efter arbejdstid, hvor de viste rundt, fortalte om deres liv, landets historie eller bare hyggede med os.

Generelt forløber en uge på ZAASO ved at man mandag, onsdag og fredag kører rundt på øen i praksisbilen hvor der mestendels er medicinske cases, dog havde vi begge onsdage en mobil-klinik som vi satte op i baghaven hos nogen lokale, hvor vi også udførte elektive operationer såsom sterilisationer og kastrationer. De medicinske cases var en oplevelse i sig selv, idet man herhjemme fra er vandt til at kunne gøre brug af diverse parakliniske undersøgelser, hvor omstændighederne på ZAASO ikke tillod at analysere blodprøver, da prøverne i så fald skulle sendes ud af landet og svartiden ville blive enormt lang. Til gengæld var Dr. Abdi og de to studerende rigtig gode til at genkende symptomer og behandle på baggrund af grundige kliniske undersøgelser.

Tirsdag og torsdag står den primært på kirurgi, hvor vi meget hurtigt selv fik ansvaret for alene eller med assistance at kastrere og sterilisere henholdsvis hunde og katte, hvilket var lidt grænseoverskridende, men samtidig super fedt og lærerigt.

Udover arbejdet med hunde og katte, var der hver lørdag lørdagsklinik hvor lokale kunne komme med deres dyr og få dem behandlet gratis eller til en meget lav pris. Her kom folk med deres kvæg, æsler, får og hunde, og det var spændende og vildt at opleve hvor effektive holdet var når der var allermest travlt.

Eksotiske dyr og wild life er ikke det der er mest af på ZAASO, men der var dog en enkelt "bush-baby", som er et lille abelignende dyr, med et særligt skrig, der efter sigende skulle lyde som et barn/baby der skriger/græder - deraf navnet. Bushbabyen var på uforklarelig vis (se billede) kommet galt afsted med øjet, hvorefter Dr. Abdi udførte en enukleation, hvilket var fedt at overvære. Der er naturligvis en masse detaljer vi ikke kan nå beskrive her i rapporten, men vi kan sige, at hvis man er smådyrsinteressert og gerne vil prøve kræfter med en lidt anderledes tilgang til det at være dyrlæge, end hvad man oplever herhjemme, kan vi varmt anbefale ZAASO både fagligt og oplevelsesmæssigt.

Land	Tanzania
Sprog	Swahili, Engelsk
Institution/Dyrlæge	ZAASO (Zanzibar Animal Affection Society) / Abdii Selanyika
Kontaktperson	Abdi Selanyika
E-mail	zaasokiangi@hotmail.com
Dato for opholdet	09/05/2022 til 22/05/2022
Arbejdsområder	Kirugi (elektive kastrationer/sterilisationer), vaccinationer og medicinering af hund og kat
Indlogeringsmuligheder	Ja, man bor på stedet i en hytte (60\$ om dagen)

Budget	Peter Liingaard Hansen
Flybillet/transport	3890kr + 3500 = 7390
Kost	500 kr
Logi	5400 kr
Forsikring	0 kr
Medicin inkl. vacciner	Malaria Medicin: 84 kr Rapidur (Rabies): 863 kr x 2 = 1726 kr
Diverse	
I alt	15.016 kr.

Budget	Sofie Winckler Lysholt
Flybillet/transport	3890kr + 3500 = 7390
Kost	500 kr
Logi	5400 kr
Forsikring	0 kr
Medicin inkl. vacciner	
Diverse	
I alt	13.290

Mara North Conservacy Dog Project

Veronika Stark

Mit navn er Veronika Stark, og jeg er studerende på sidste år af kandidatuddannelsen i Veterinærmedicin samt medlem af VMF. Fra 7. - 18. Maj 2022 deltog jeg i Mara North Conservacy Dog Project i Kenya. Jeg søger nu IVSA's rejselegat.

Om projektet

Mara North Conservacy Dog Project foregår i Masai Mara regionen i Kenya. Projektet er et samarbejde med Mara North Conservacy og non-profit organisationen Karen Blixen Camp Trust.

Projektets formål er at bidrage til forbedrede forhold for både mennesker, hunde og wildlife i Masai Mara regionen. Dette gør sig gældende både hvad angår sygdomstransmission, dyrevelfærd og befolkningens brug af hunde til beskyttelse af deres husdyr. Derudover har projektet til formål at bidrage til uddannelse af studerende ved at forbedre deres day-one kompetencer inden for praktiske- og kirurgiske færdigheder.

Projektet har i år fået mulighed for at lave en lille et-rums klinik i et gammelt skolebibliotek i Masai Mara. I klinikken udførte vi studerende både sundhedsundersøgelser, vaccinationer, antiparasitære behandlinger, neutralisationer samt andre nødvendige småkirurgiske indgreb på området's hunde på alle ugens dage. Operationerne foregår på plastik haveborde eller aflagte skoleborde mens skolebørnene nysgerrigt følger med gennem vinduerne i frikvarteret. En anden vigtig opgave, for deltagerne på projektet, er at hjælpe med uddannelse af lokalbefolkningen. Dette gøres bl.a. ved, at enkelte deltagere (som jeg selv) tager ud og holder foredrag på lokale skoler. Her fortæller vi bl.a. om:

- Hvordan man vha. vaccinationer kan mindske spredningen af sygdomme til både mennesker og dyr.
- Hvordan kastrationer og sterilisationer kan mindske mængden af uønskede hvalpe, der aflives inhumant.
- Hvordan man sikrer sig en sund, god og effektiv vagthund.

Derudover demonstreres også de kirurgiske indgreb for børnene på en bamse-model. Projektets fokus er altså således både på sundhed, velfærd, sygdomskontrol og uddannelse. I områder som Masai Mara, hvor der er begrænsede ressourcer, er et projekt som dette helt essentielt for at sikre langsigtede forbedringer på disse områder.

Ud over 5 danske studerende deltog også tre Kenyanske studerende fra University of Nairobi og to Amerikanske studerende fra Tufts University. Dette gav en helt unik mulighed for at udveksle erfaringer på tværs af landegrænser og samtidig stifte internationale bekendtskaber. Det har været enormt lærerigt at se, hvordan tingene gøres uden de danske grænser, og netop disse erfaringer kan jeg tage med videre i min kommende dyrlægekarriere. I dag holder hele gruppen stadig kontakten.

Hvorfor deltage?

Den afrikanske kultur ligger mit hjerte meget nær, da jeg som barn har boet tre år i en lille landsby i Tanzania ca. 750 km. Sydvest for Dar Es-Salaam. Jeg har oplevet kulturen på helt tæt hold, og det

har i allerhøjeste grad været med til at forme mig som person. Jeg har før deltaget i frivilligt arbejde

i lande med begrænsede ressourcer, og da mine forældre var udstationeret i Tanzania, oplevede jeg, hvordan samarbejde med- og uddannelse af lokalbefolkningen i høj grad bidrog til forbedrede forhold for både mennesker og dyr. I fremtiden kan jeg se mig selv arbejde i udlandet og tage tilbage til de Afrikanske kanter, og derfor så jeg dette som en god mulighed for at prøve kræfter med arbejdet under andre forhold end herhjemme. Følelsen af at have gjort en forskel og at kunne se, at projektet har en enorm effekt, for både dyrene og lokalbefolkningen, har været uvurderlig.

Udover den kulturelle interesse havde jeg et brændende ønske om at forbedre mine kirurgiske færdigheder. Kirurgi er min absolutte hovedinteresse, og derfor var dette projekt en oplagt mulighed for at lære af kommende indenlandske og udenlandske kollegaer samt at få en masse kirurgi igennem hænderne. Min fornemmelse for vævshåndtering, kirurgiske fremgangsmåder og suturing er i den grad forbedret efter at have deltaget i projektet. Derudover har jeg erhvervet mig en god balance

mellem sans for detaljer og hastigheden hvormed jeg opererer. Alt i alt har projektet givet langt bedre praktiske færdigheder og samtidig mere selvtillid i operationsstuen.

Jeg deltog ulønnet i projektet, og jeg har selv betalt 14.000 kr. samlet for deltagergebyr, fly, transport, kost og logi. Faktura for det samlede ophold er vedhæftet.

Jeg er helt klar til at komme og holde et oplæg omkring min deltagelse i projektet, såfremt jeg er en heldig modtager af den økonomiske støtte. Jeg ser frem til at høre fra jer, og jeg håber, at I har fundet min ansøgning interessant og værdig til at komme i betragtning til IVSA's rejselegat.

De bedste hilsener

Veronika Stark

På den sidste dag kunne de lokale komme og få deres hunde kastreret i vores pavillon ude i felten. Der var stor interesse og mange ville gerne se med.

Fællesbillede af et helt fantastisk hold af dyrlæger, studerende og hjælpere fra tre forskellige kontinenter.

Land	Kenya
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Rikke Langebæk (University of Copenhagen), Jerlyn Sponseller (Tufts University), Dr. Speciosa (University of Nairobi)
Kontaktperson	Rikke Langebæk
E-mail	ril@sund.ku.dk
Dato for opholdet	7. Maj til 18. Maj 2022
Arbejdsområder	Sundhedsundersøgelser vaccinationer, kastrationer, sterilisationer, sårbehandling og undervisning.
Indlogeringsmuligheder	Karen Blixen Camp Trust, Masai Mara

Budget	
Flybillet/transport	
Kost	
Logi	
Forsikring	
Medicin inkl. vacciner	
Diverse	
I alt	14.000 kr. (Obs. Alt blev betalt samlet via Africa Tours, se vedhæftet faktura)